

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 423

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 5 iunie 2008

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 553 din 15 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	2–3
Decizia nr. 554 din 15 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 4, art. 361 alin. 2 și art. 385 ¹ alin. 2 din Codul de procedură penală	3–4
Decizia nr. 555 din 15 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor	5–6
Decizia nr. 556 din 15 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 și art. 27 din Codul penal	6–7
Decizia nr. 557 din 15 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. 4 din Codul de procedură penală	7–8
Decizia nr. 558 din 15 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală	8–9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
235. — Ordin al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației pentru aprobarea Instrucțiunilor privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A.	10–12
A/4.342. — Ordin al ministrului afacerilor externe privind publicarea rezoluțiilor Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite nr. 733(1992), 1.356(2001), 1.425 (2002) și 1.801 (2008) privind situația din Somalia	12–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 553

din 15 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție invocată de Octavian Mădăraș în Dosarul nr. 857/90/2007 al Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal răspunde reprezentantul Asociației Victimelor Accidentelor de Circulație, dl Marian Nedelescu, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că autorul excepției a depus la dosarul cauzei concluzii scrise, prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, precum și judecarea cauzei în lipsă.

Având cuvântul, partea prezentă solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, arătând că, în cauză, nu se arată în ce constă contrarietatea dintre actul normativ criticat și normele constituționale, respectiv din actele internaționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 857/90/2007, **Curtea de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție invocată de Octavian Mădăraș.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că actul normativ criticat „nu are reglementări privind constatarea încălcării legii de către conducătorul auto care a săvârșit un accident soldat cu vătămări corporale/deces; contravenția este constatată și sancționată de poliția rutieră, iar accidentul mai grav (cu victime) rămâne neconstatat sub aspectul încălcării codului rutier, deși fapta este mai gravă. Poliția rutieră întocmește doar actul de constatare, unde nu se indică ce încălcare a codului rutier a fost săvârșită și de către cine anume, fapt ce va conferi autorului accidentului o anumită favorizare. Acesta poate fi trimis sau nu în judecată penală, și ulterior acesta poate fi condamnat sau achitat”, ceea ce încalcă dreptul cetățeanului din România, victimă a unui accident de circulație, de a avea acces liber la justiție, dreptul la informație, dreptul la apărare, dreptul de proprietate. Se mai arată că „victima unui accident de circulație nu capătă un document ce constată culpa șoferului ce a săvârșit accidentul, este obligată să aștepte trimiterea în judecată (care se va face sau nu se va

face) care are loc sau nu are loc”, aspecte care, în opinia autorului excepției, încalcă normele constituționale cuprinse în art. 15, 16, 21, 22, 23, 24 și 57. În sfârșit, se mai arată că „spiritul Uniunii Europene, al legislației internaționale în circulația rutieră nu este respectat de legea română”, precum și faptul că actuala reglementare „nu oferă cadrul legal și garanția că se aplică legea în cazul accidentelor rutiere”, dosarul în care s-a ridicat excepția exemplificând „harababura existentă”.

Curtea de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 „nu contravine niciunui dintre textele constituționale indicate de recurent.”

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se menționează că textele constituționale la care se face referire nu sunt incidente în cauză, reclamantul fiind de altfel în imposibilitate de a arăta vreun text din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 care să contravină articolelor din Legea fundamentală indicate în prezenta excepție de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că normele criticate sunt constituționale, acestea reprezentând „expresia principiului constituțional al exercitării cu bună-credință a drepturilor și libertăților constituționale”. Mai arată că „autorul excepției se limitează la a menționa textele constituționale care în opinia sa sunt încălcate prin reglementarea legală supusă controlului, fără a preciza în ce constă încălcarea și fără a evidenția pretinsa relație de contrarietate care ar fi de natură să confere caracter neconstituțional textului de lege criticat”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare.

În susținerea excepției se invocă dispozițiile art. 11 și 20 din Constituție privind dreptul internațional și dreptul intern,

respectiv cu privire la tratatele internaționale privind drepturile omului, cu raportare la art. 8 alin. (5) și art. 13 alin. (1) din Convenția de la Viena din 8 noiembrie 1968 asupra circulației rutiere, ratificată prin Decretul nr. 318 din 14 octombrie 1980 pentru ratificarea unor înțelegeri internaționale în domeniul circulației rutiere, publicat în Buletinul Oficial nr. 86 din 20 octombrie 1980, având următorul cuprins:

— art. 8 alin. (5): „Fiecare conducător trebuie să aibă permanent controlul vehiculului său ori să poată însoți animalele sale.”;

— art. 13 alin. (1): „(1) Orice conducător de vehicul trebuie să rămână, în toate împrejurările, stăpân pe vehiculul său, în așa fel încât să poată face față cerințelor prudenței și să fie continuu în măsură să efectueze toate manevrele ce îi revin. El trebuie ca, potrivit viteza vehiculului, să țină tot timpul seama de împrejurări, în special de dispunerea locurilor, de starea drumului, de starea și încărcătura vehiculului său, de condițiile atmosferice și de intensitatea circulației, așa încât să poată opri vehiculul în limitele câmpului său vizual din față, precum și înaintea oricărui obstacol previzibil. El trebuie să reducă viteza și, la nevoie, să oprească ori de câte ori împrejurările o cer, în special atunci când vizibilitatea nu este bună.”

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Octavian Mădăraș în Dosarul nr. 857/90/2007 al Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2008.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 554

din 15 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 4, art. 361 alin. 2 și art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 4, art. 361 alin. 2 și art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Eugenia Mariana Ladar și Viorica Iancu în Dosarul nr. 5.208/111/2007 al Tribunalului Bihor — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.208/111/2007, **Tribunalul Bihor — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 4, art. 361 alin. 2 și art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Eugenia Mariana Ladar și Viorica Iancu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textele de lege criticate încalcă principiul egalității de arme, prin aceea că prevăd posibilitatea recursului numai împotriva hotărârii prin care instanța se desesizează. Se creează astfel o situație de inechitate între inculpat, pe de o parte, și Ministerul Public, pe de altă parte, inculpatului nedându-i-se posibilitatea de a recura încheierea prin care i se respinge o cerere de restituire a cauzei la procuror, fie în vederea refacerii urmăririi penale, fie în vederea refacerii actului de desesizare, decât după parcurgerea primului grad de jurisdicție. Se mai arată că prin această limitare se încalcă și dreptul la un recurs efectiv. În opinia autoarelor excepției, deși aparent aceste garanții ar fi respectate prin acordarea posibilității de a recura o dată cu fondul încheierile în discuție, în concret acest fapt nu este realizabil.

Tribunalul Bihor — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât „modul în care sunt reglementate dispozițiile art. 361 alin. 2, art. 385¹ alin. 2 și art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală nu este discriminatoriu”. Arată, totodată, că încheierile în discuție pot fi atacate o dată cu fondul cauzei, astfel încât părțile au dreptul la un recurs efectiv.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că dispozițiile legale criticate nu încalcă normele constituționale invocate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, arătând că acestea nu prevăd privilegii sau îngrădiri ale exercitării drepturilor procesuale pentru niciuna dintre părțile procesului penal, nu încalcă principiul accesului liber la justiție și nu implică un tratament juridic diferențiat față de persoane aflate în aceeași situație juridică.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 4, art. 361 alin. 2 și art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Eugenia Mariana Ladar și Viorica Iancu în Dosarul nr. 5.208/111/2007 al Tribunalului Bihor — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2008.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 332 alin. 4, art. 361 alin. 2 și art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, având următorul cuprins:

— Art. 332 alin. 4: „*Împotriva hotărârii de desesizare se poate face recurs de către procuror și de orice persoană ale cărei interese au fost vătămate prin hotărâre, în 3 zile de la pronunțare, pentru cei prezenți, și de la comunicare, pentru cei lipsă.*”;

— Art. 361 alin. 2: „*Încheierile date în primă instanță pot fi atacate cu apel numai o dată cu fondul.*”

— Art. 385¹ alin. 2: „*Încheierile pot fi atacate cu recurs numai o dată cu sentința sau decizia recurată, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs.*”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 20 privind tratatele internaționale privind drepturile omului, cu raportare la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa asupra constituționalității textelor de lege criticate în prezenta cauză, în raport cu aceleași texte din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și în raport cu critici similare.

Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 591 din 8 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.062 din 28 noiembrie 2005, și Decizia nr. 285 din 11 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 7 aprilie 2008, Curtea a statuat, pentru considerentele acolo reținute, că art. 332 alin. 4 și art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală nu încalcă accesul liber la justiție și nici dreptul la un proces echitabil.

Tot astfel, prin Decizia nr. 554 din 16 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 12 ianuarie 2005, și Decizia nr. 32 din 24 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 19 mai 2000, Curtea a respins, pentru considerentele acolo reținute, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 361 alin. 2 din Codul de procedură penală.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată anterior de Curte, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 555

din 15 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, excepție invocată de Societatea Comercială „Sonisim Prest” — S.R.L. în Dosarul nr. 395/212/2007 al Judecătoria Constanța.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 395/212/2007, **Judecătoria Constanța a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor**, excepție invocată de Societatea Comercială „Sonisim Prest” — S.R.L.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că art. 60 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 este neconstituțional, deoarece impune ca amenda contravențională să fie aplicată transportatorului sau deținătorului autovehiculului, în condițiile în care nu aceștia se fac vinovați de săvârșirea contravenției. În opinia autorului excepției, „ar trebui să fie sancționați beneficiarii transportului, în speță destinatarul sau expeditorul”.

Judecătoria Constanța opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât „prin dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 nu se încalcă dreptul petentei privitor la liberul acces la muncă”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că „aplicarea unei amenzi contravenționale pentru nerespectarea condițiilor impuse de lege pentru efectuarea anumitor categorii de transporturi nu îngrădește în niciun fel dreptul la muncă al operatorului de transport sau al deținătorului vehiculului. Acesta își poate desfășura în continuare activitatea cu respectarea condițiilor impuse de lege pentru această activitate, statul având însă obligația de a asigura desfășurarea traficului în condiții de siguranță”.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile legale criticate nu aduc nicio atingere normelor constituționale

referitoare la dreptul la muncă. Se arată, totodată, că textul legal criticat aparține normelor de sancționare contravențională, a căror adoptare este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reglementări speciale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 60 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 29 iunie 1998, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „(1) *Constituie contravenții și se sancționează următoarele fapte:*

[...] d) *încălcarea prevederilor art. 41 alin. (1) prin efectuarea transporturilor cu depășirea masei totale și/sau a dimensiunilor maxime admise, fără autorizație specială de transport eliberată de administratorul drumului, se sancționează cu amendă de la 50.000.000 lei la 60.000.000 lei, aplicată operatorului de transport, astfel cum este menționat în licența de transport, sau deținătorului vehiculului, astfel cum este menționat în certificatul de înmatriculare a vehiculului;*”

Se susține că, prin textul de lege criticat, se încalcă art. 41 din Constituție privind „*Munca și protecția socială a muncii*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Astfel, sancționarea transportatorului sau deținătorului vehiculului pentru efectuarea transporturilor cu depășirea masei totale și/sau a dimensiunilor maxime admise, fără autorizație specială de transport eliberată de administratorul drumului, a fost reglementată pentru a asigura respectarea obligației de obținere a autorizației menționate, prevăzută de art. 41 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, în considerarea obiectivelor stabilite de legiuitor în art. 40 alin. (1) din același act normativ, respectiv menținerea drumurilor în stare tehnică corespunzătoare și desfășurarea traficului în condiții de siguranță.

Nu se poate susține încălcarea, prin reglementarea criticată, a prevederilor art. 41 din Legea fundamentală, întrucât aplicarea unei amenzi contravenționale pentru nerespectarea condițiilor impuse de lege pentru efectuarea anumitor categorii de transporturi nu îngrădește în niciun fel dreptul la muncă al operatorului de transport sau al deținătorului vehiculului, care își pot desfășura activitatea în continuare, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

În plus, așa cum a mai statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 10 din 18 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 171 din 28 februarie 2005, instituirea condițiilor de transport a căror neîndeplinire constituie contravenție este un atribut exclusiv al legiuitorului care a reglementat regimul de circulație pe drumurile publice astfel încât desfășurarea traficului să aibă loc în deplină siguranță.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, excepție invocată de Societatea Comercială „Sonisim Prest” — S.R.L. în Dosarul nr. 395/212/2007 al Judecătoria Constanța.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2008.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 556

din 15 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 și art. 27 din Codul penal

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 și art. 27 din Codul penal, excepție ridicată de Elena Cârpați în Dosarul nr. 2.575/325/2007 al Judecătoria Timișoara.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.575/325/2007, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 și art. 27 din Codul penal**, excepție ridicată de Elena Cârpați în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 referitoare la *Egalitatea în drepturi*, deoarece stabilesc pentru instigator aceleași sancțiuni

Cât privește susținerile autoarei excepției, care propune o altă soluție legislativă în locul celei criticate, respectiv sancționarea pentru săvârșirea contravenției prevăzute de textul de lege ce face obiectul excepției a beneficiarilor transportului, acestea excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

ca și pentru autor. Or, în situația dată, autorul excepției consideră că se află în prezența unei discriminări, prin aceea că, deși a fost bănuit de a fi instigat prezumtivi autori la săvârșirea unor fapte penale, a fost trimis în judecată numai el, în absența unor probe privind existența vreunor autori, cât și a faptului că ar fi săvârșit acte de instigare a unor prezumtivi.

Judecătoria Timișoara opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate se aplică în mod egal, fără privilegii sau discriminări, tuturor persoanelor aflate în situația prevăzută de ipoteza normei legale, vinovate de instigare la săvârșirea unor fapte penale. Totodată, principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, astfel încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite, tratamentul nu poate fi decât diferit.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 25 cu denumirea marginală *Instigatorul* și art. 27 cu denumirea marginală *Pedeapsa în caz de participație*, ambele din Codul penal, care au următorul conținut:

— Art. 25: „*Instigator este persoana care, cu intenție, determină pe o altă persoană să săvârșească o faptă prevăzută de legea penală.*”

— Art. 27: „*Instigatorul și complicelile la o faptă prevăzută de legea penală săvârșită cu intenție se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru autor. La stabilirea pedepsei se ține seama de contribuția fiecăruia la săvârșirea infracțiunii, precum și de dispozițiile art. 72.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 27 din Codul penal au mai fost

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 și art. 27 din Codul penal, excepție ridicată de Elena Cârpați în Dosarul nr. 2.575/325/2007 al Judecătorei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2008.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 557

din 15 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. 4 din Codul de procedură penală

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. 4 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marius Repede în Dosarul nr. 7.208/86/2007 al Curții de Apel Suceava — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la prevederi similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 260 din 14 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 300 din 4 aprilie 2006, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul penal, reținând în esență că acestea nu numai că nu încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție, ci dau expresie principiului constituțional al egalității în drepturi, care nu înseamnă *eo ipso* aplicarea aceluiași regim juridic unor situații care, prin specificul lor, sunt diferite. Egalitatea nu presupune uniformitate, ci presupune ca la situații egale să corespundă un tratament egal, iar la situații diferite să existe un tratament diferit.

De altfel, stabilirea de către legiuitor a pedepselor este în deplin acord cu prevederile constituționale ale art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție.

Așa fiind, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză și cu privire la prevederile art. 25 din Codul penal.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece nu este îngrădit exercițiul dreptului la apărare, fiind asigurate, pe parcursul procesului, toate drepturile persoanei de a se apăra împotriva învinuirilor ce i se aduc.

De asemenea, instituția declinării de competență nu are caracterul unei judecăți, deoarece în cadrul acestei proceduri nu se soluționează fondul cauzei, ci al unui incident în administrarea justiției, inerent bunei funcționări a sistemului judiciar. Mai mult, accesul la justiție înseamnă accesul la instanțele de judecată înzestrate cu competența și procedurile stabilite prin lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 42 alin. 4 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Declinarea de competență*, care au următorul conținut: „*Hotărârea de declinare a competenței nu este supusă apelului și nici recursului.*”

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. 4 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marius Repede în Dosarul nr. 7.208/86/2007 al Curții de Apel Suceava — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2008.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 558

din 15 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală

Acsinte Gaspar — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Ion Predescu — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător

Marinela Mincă — procuror
Marieta Safta — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Toma Zâmbrea în Dosarul nr. 6.000/207/2005 al Curții de Apel Craiova — Secția penală.

La apelul nominal răspunde reprezentantul autorului excepției, domnul avocat Ioan Rotaru, din cadrul Baroului Olt, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, acesta solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, expunând, pe larg, motivele de neconstituționalitate expuse în fața instanței de judecată.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.000/207/2005, **Curtea de Apel Craiova — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Toma Zâmbrea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat contravine principiului constituțional al garantării dreptului la apărare, pentru că stabilește anumite cazuri în care apărarea este obligatorie, lăsând la latitudinea organelor de anchetă sau a părților exercitarea dreptului la apărare. Astfel, în cauză, „în cursul urmăririi penale recurentului Zâmbrea Toma nu i s-a asigurat un avocat din oficiu, astfel că dreptul la apărare, deși garantat de Constituție, i-a fost încălcat, datorită formalismului textului procesual penal de care s-a făcut vorbire, aducându-i-se grave prejudicii în administrarea probelor.”

Curtea de Apel Craiova — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală, „exprimând voința expresă a legiuitorului de stabilire a cazurilor în care asistența juridică a învinutului sau inculpatului în cursul urmăririi penale este obligatorie, nu încalcă dispozițiile art. 24 din Constituție, care își găsesc aplicarea în alin. 1 al art. 171 din Codul de procedură penală, prin instituirea obligației organelor judiciare de a aduce la cunoștința persoanei învinuite sau inculpate dreptul de a fi asistată de apărător, în tot cursul urmăririi penale.”

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului, invocând și considerentele care fundamentează jurisprudența Curții Constituționale în materie, consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Toma Zâmbrea în Dosarul nr. 6.000/207/2005 al Curții de Apel Craiova — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2008.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: „*Asistența juridică este obligatorie când învinutul sau inculpatul este minor, internat într-un centru de reeducare sau într-un institut medical educativ, când este reținut sau arestat chiar în altă cauză, când față de acesta a fost dispusă măsura de siguranță a internării medicale sau obligarea la tratament medical chiar în altă cauză ori când organul de urmărire penală sau instanța apreciază că învinutul ori inculpatul nu și-ar putea face singur apărarea, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.*”

Autorul excepției susține că normele criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 24 privind dreptul la apărare, precum și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că prevederile art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, în raport de aceleași dispoziții din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate și în prezenta cauză. Astfel, de exemplu, prin deciziile nr. 141 din 21 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 19 martie 2008, și nr. 62 din 31 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 142 din 25 februarie 2008, Curtea a statuat, pentru considerentele acolo reținute, că prevederile art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală nu încalcă dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil.

Soluția și considerentele deciziilor mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL COMUNICAȚIILOR ȘI TEHNOLOGIEI INFORMAȚIEI

ORDIN

pentru aprobarea Instrucțiunilor privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A

În temeiul art. 1 alin. 2 și al art. 14 din Legea nr. 22/1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice, cu modificările ulterioare, și al art. 5 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 744/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A., prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Compania Națională „Poșta Română” — S.A. va duce la îndeplinire prezentul ordin.

Art. 3. — Pe data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice dispoziție contrară cu privire la angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației,
Borbély Károly

București, 20 mai 2008.
Nr. 235.

ANEXĂ

INSTRUCȚIUNI

privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — În înțelesul prezentelor instrucțiuni, este considerat *gestionar* acel angajat al Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. care are ca atribuții principale de serviciu primirea, păstrarea și eliberarea de bunuri aflate în administrarea, folosința sau deținerea, chiar temporară, a Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A., indiferent de modul de dobândire și de locul unde se află bunurile.

Art. 2. — La stabilirea calității de gestionar, atribuțiile principale de serviciu, constând în primirea, păstrarea și eliberarea de bunuri, trebuie luate cumulativ.

Art. 3. — (1) Nu este considerată gestionar, în înțelesul art. 1, persoana care nu are ca atribuții principale de serviciu primirea, păstrarea și eliberarea de bunuri.

(2) Nu poate fi considerată gestionar persoana care are ca atribuții principale de serviciu lucrări de registratură și care este însărcinată și cu primirea, păstrarea și eliberarea de timbre poștale.

(3) Persoana prevăzută la alin. (2) care cauzează o pagubă în gestiunea de timbre răspunde însă integral, conform art. 31 din Legea nr. 22/1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice, cu modificările ulterioare.

Art. 4. — (1) Sunt considerate *bunuri*, în sensul prezentelor instrucțiuni, bunurile materiale, mijloacele bănești sau orice alte valori.

(2) În cadrul subunităților Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. sunt considerate alte valori timbrele și efectele poștale, timbrele fiscale, mărcile și mărfurile filatelice, obiectele de mesagerie, timbrele judiciare etc.

(3) Bunurile prevăzute la alin. (1) pot fi în proprietatea, în administrarea, în folosința, în custodia sau în consignatia Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A.

CAPITOLUL II Garanții

Art. 5. — Gestionarul are obligația de a constitui o garanție în numerar.

Art. 6. — Nu este obligat să constituie garanție cel care înlocuiește temporar un gestionar sau cel căruia i se încredințează o gestiune pe o perioadă de cel mult 60 de zile până la numirea unui gestionar.

Art. 7. — Cuantumul garanțiilor în numerar și funcțiile prin a căror ocupare angajatul dobândește calitatea de gestionar sunt prevăzute în anexa nr. 1 la prezentele instrucțiuni.

Art. 8. — (1) Constituirea garanției se face prin contract încheiat în scris, potrivit anexei nr. 2 la prezentele instrucțiuni.

(2) Contractul de garanție se încheie în 3 exemplare, dintre care un exemplar se reține la dosarul de personal al angajatului,

un exemplar se înmânează gestionarului, iar cel de al treilea exemplar se depune la compartimentul economic în vederea înscrierii garanției în fișă pentru a fi luat în evidență.

(3) Completarea formularului de contract se face de compartimentul resurse umane al unității respective.

Art. 9. — (1) Garanția în numerar se reține în rate lunare de 1/10 din salariul de bază lunar sau din câștigul mediu pe o lună, după caz. Dacă, din cauza altor rețineri, ratele în contul garanției în numerar nu pot fi reținute, gestionarul este obligat să le depună personal.

(2) Pentru angajații pe perioadă determinată, alții decât cei prevăzuți la art. 6, garanția în numerar se va reține în rate lunare

de 1/10 din salariul de bază lunar sau din câștigul mediu pe o lună, indiferent de perioada pentru care sunt angajați și de cuantumul garanției prevăzut în anexa nr. 1.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

Art. 10. — Încălcarea dispozițiilor legale cu privire la gestionarea bunurilor atrage răspunderea materială, disciplinară, penală sau civilă, după caz.

Art. 11. — Gestionarul răspunde integral pentru pagubele pe care le-a provocat în gestiunea sa.

ANEXA Nr. 1

Cuquantumul garanțiilor în numerar și funcțiile prin a căror ocupare angajatul dobândește calitatea de gestionar

Nr. crt.	Denumirea funcției	Cuquantumul garanției în numerar	Termenul de restituire a garanției la încetarea contractului individual de muncă sau la trecerea într-o funcție pentru care nu se cere garanție
1.	Casier depozit de timbre oficiu poștal	3 salarii	Maximum 10 zile lucrătoare de la predarea gestiunii
2.	Casier oficiu poștal rural	3 salarii	Maximum 10 zile lucrătoare de la predarea gestiunii
3.	Casier oficiu poștal urban	3 salarii	Maximum 10 zile lucrătoare de la predarea gestiunii
4.	Casier central	3 salarii	Maximum 10 zile lucrătoare de la predarea gestiunii
5.	Diriginte care cumulează și funcția de casier	3 salarii pe perioada în care cumulează și funcția de casier	Maximum 10 zile lucrătoare de la predarea gestiunii
6.	Supraveghetor sală (numai la Muzeul Național Filatelic)	3 salarii	Maximum 10 zile lucrătoare de la predarea gestiunii
7.	Magaziner	3 salarii	Maximum 10 zile lucrătoare de la predarea gestiunii
8.	Casier — activitatea de bază	3 salarii	Maximum 10 zile lucrătoare de la predarea gestiunii
9.	Gestionar (numai la Fabrica de Timbre)	3 salarii	Maximum 10 zile lucrătoare de la predarea gestiunii
10.	Șef depozit	3 salarii	Maximum 10 zile lucrătoare de la predarea gestiunii

ANEXA Nr. 2

COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A.
 Sucursala .....
 Adresa .....
 Nr. ....
 Data .....

Număr matricol .....
 Cod numeric personal .....

CONTRACT DE GARANȚIE ÎN NUMERAR

1. Între Compania Națională „Poșta Română” — S.A. — Sucursala ....., reprezentată prin ....., în calitate de director, și salariatul ....., domiciliat în ....., posesor al actului de identitate seria ..... nr. ...., eliberat de ..... la data de ....., născut în ..... la data de ....., prenumele tatălui ....., al mamei ....., încadrat la Sucursala ....., cu locul de muncă la ....., s-a încheiat prezentul contract de garanție în numerar privind încadrarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor operatorilor economici.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

2. Subsemnatul ....., având în vedere că îndeplinesc funcția de ....., declar că, pentru garantarea acoperirii eventualelor pagube constatate în gestiunea ce mi-a fost încredințată, constitui o garanție în numerar de ..... lei, reprezentând contravaloarea a ..... salarii de bază brute lunare.

Consimt la actualizarea garanției ori de câte ori va interveni o modificare asupra salariului meu de bază brut lunar.

Constituirea garanției se va face prin rețineri lunare reprezentând 1/10 din salariul meu de bază brut.

Dacă din cauza altor rețineri ratele în contul garanției în numerar nu pot fi reținute, mă oblig a le depune în numerar la casieria unității, în ziua plății chenzinei a II-a.

3. Sucursala ..... se obligă să consemneze la ..... pe numele gestionarului, sumele depuse drept garanție în numerar.

Prezentul contract s-a încheiat în 3 exemplare, azi, ..., în localitatea ....., dintre care un exemplar i-a fost înmănat doamnei/domnului .....

Director,

Consilier juridic,

Gestionar,

.....

.....

.....

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN

privind publicarea rezoluțiilor Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite nr. 733(1992), 1.356(2001), 1.425 (2002) și 1.801 (2008) privind situația din Somalia

În baza art. 3 din Legea nr. 206/2005 privind punerea în aplicare a unor sancțiuni internaționale, în temeiul art. 4 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 100/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a rezoluțiilor Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite nr. 733 (1992), 1.356 (2001), 1.425 (2002) și 1.801 (2008) privind situația din Somalia, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

p. Ministrul afacerilor externe,
Iulian Buga,
secretar de stat

București, 14 mai 2008.
Nr. A/4.342.

ANEXĂ

REZOLUȚIA Nr. 733 (1992) din 23 ianuarie 1992

Consiliul de Securitate,

luând în considerare cererea Somaliei ca situația din Somalia să fie analizată de Consiliul de Securitate,

după prezentarea raportului secretarului general privind situația din Somalia și apreciind inițiativa luată de acesta în domeniul umanitar,

fiind serios alarmat de deteriorarea rapidă a situației din Somalia, de pierderile grave de vieți omenești și de stricăciunile materiale pe scară largă provocate de conflictul din țară și fiind conștient de consecințele acestuia asupra stabilității și păcii din regiune,

fiind preocupat de faptul că, în cazul prelungirii situației, aceasta constituie o amenințare la adresa păcii și securității internaționale, așa cum afirmă raportul secretarului general,

amintind de responsabilitatea sa principală prevăzută de Carta Organizației Națiunilor Unite vizând menținerea păcii și securității internaționale,

amintind, de asemenea, prevederile cap. VIII al Cartei,

exprimându-și aprecierea față de organizațiile internaționale și regionale care au furnizat asistență populațiilor afectate de conflict și regretând faptul că unii membri ai personalului acestor organizații și-au pierdut viața în exercițiul sarcinilor lor umanitare,

luând notă de apelurile adresate părților de președintele Organizației Conferinței Islamice pe 16 decembrie 1991, de secretarul general al Organizației Unității Africane pe 18 decembrie 1991 și de Liga Statelor Arabe pe 5 ianuarie 1992:

1. ia notă de raportul secretarului general privind situația din Somalia și își exprimă îngrijorarea față de situația care predomină în această țară;

2. cere secretarului general să adopte imediat măsurile necesare pentru intensificarea asistenței umanitare acordate de Organizația Națiunilor Unite și de agențiile sale specializate

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

populației afectate din toate regiunile Somaliei, în colaborare cu celelalte organizații umanitare internaționale și, în acest scop, să numească un coordonator care să supravegheze furnizarea efectivă a acestei asistențe;

3. cere, de asemenea, secretarului general al Organizației Națiunilor Unite, în colaborare cu secretarul general al Organizației Unității Africane și cu secretarul general al Ligii Statelor Arabe, să contacteze imediat toate părțile implicate în conflict, să urmărească angajamentul acestora de a înceta ostilitățile pentru a permite oferirea asistenței umanitare, să promoveze un acord de încetare a focului și respectarea imediată a acestuia și să sprijine procesul de rezolvare politică a conflictului din Somalia;

4. îndeamnă ferm toate părțile implicate în conflict să înceteze imediat ostilitățile, să cadă de acord asupra încetării focului și să promoveze un proces de reconciliere și rezolvare politică în Somalia;

5. hotărăște, conform cap. VII din Carta Organizației Națiunilor Unite, că, în scopul instaurării păcii și stabilității în Somalia, toate statele vor implementa imediat un embargo general și complet asupra tuturor livrărilor de arme și echipament militar către Somalia până când Consiliul va lua o altă decizie;

6. solicită tuturor statelor să se abțină de la orice acțiune care ar putea contribui la creșterea tensiunii, împiedicarea sau întârzierea soluționării pașnice și negociate a conflictului din Somalia, ceea ce ar permite tuturor somalezilor să hotărască asupra viitorului lor și să îl clădească în pace;

7. solicită tuturor părților să coopereze cu secretarul general în acest scop și să faciliteze furnizarea de către Organizația Națiunilor Unite, agențiile sale specializate și alte organizații umanitare de asistență umanitară tuturor celor care au nevoie de aceasta, sub supravegherea coordonatorului;

8. îndeamnă toate părțile să adopte măsurile necesare vizând siguranța personalului trimis să ofere asistență umanitară, să îl sprijine în sarcinile sale și să asigure respectarea regulilor și principiilor dreptului internațional privind protejarea populațiilor civile;

9. solicită tuturor statelor și organizațiilor internaționale să contribuie la eforturile de a oferi asistență umanitară populației din Somalia;

10. cere secretarului general să prezinte Consiliului de Securitate un raport privind această chestiune cât de curând posibil;

11. hotărăște să rămână activ sesizat cu această chestiune.

Adoptată în unanimitate la cea de-a 3039-a întrunire.

REZOLUȚIA Nr. 1.356 (2001)

adoptată de Consiliul de Securitate în cadrul celei de-a 4.332-a întruniri, la 19 iunie 2001

Consiliul de Securitate,
reafirmând Rezoluția sa nr. 733 (1992) din 23 ianuarie 1992 și Rezoluția sa nr. 751 (1992) din 24 aprilie 1992, exprimându-și dorința ca pacea și securitatea să fie restabilite în Somalia, recunoscând eforturile permanente ale Organizației Națiunilor Unite, ale agențiilor și organizațiilor sale umanitare specializate de a oferi asistență umanitară în Somalia, acționând în temeiul cap. VII din Carta Organizației Națiunilor Unite:

1. reiterează obligația tuturor statelor de a respecta măsurile impuse prin Rezoluția nr. 733 (1992) și îndeamnă fiecare stat să adopte măsurile necesare pentru a asigura implementarea și aplicarea deplină a embargoului asupra armelor;

2. hotărăște că măsurile impuse prin paragraful 5 al Rezoluției nr. 733 (1992) nu se aplică echipamentului de protecție, inclusiv jachetelor antiglonț și căștilor militare, exportate temporar în Somalia de către personalul Organizației Națiunilor Unite, reprezentanții presei, lucrătorii umanitari și de

dezvoltare și de către personalul asociat numai pentru uzul lor personal;

3. hotărăște, de asemenea, că măsurile impuse prin paragraful 5 al Rezoluției nr. 733 (1992) nu se aplică furnizării de echipament militar neletal destinat exclusiv uzului umanitar și de protecție, conform aprobării prealabile a comitetului înființat potrivit Rezoluției nr. 751 (1992) (*Comitetul*);

4. solicită Comitetului să analizeze și să ia decizii privind cererile de derogări stabilite în paragraful 3;

5. hotărăște să rămână activ sesizat cu această chestiune.

REZOLUȚIA Nr. 1.425 (2002)

adoptată de Consiliul de Securitate în cadrul celei de-a 4.580-a întruniri, la 22 iulie 2002

Consiliul de Securitate,
reafirmând rezoluțiile sale anterioare referitoare la situația din Somalia, mai ales privind embargoul asupra armelor și echipamentului militar stabilit prin paragraful 5 al Rezoluției nr. 733 (1992) din 23 ianuarie 1992 (denumit în prezenta rezoluție *embargoul asupra armelor*), Rezoluția nr. 1.407 (2002) din 3 mai 2002 și declarația președintelui Consiliului din 28 martie 2002 (S/PRST/2002/8),

luând notă cu serioasă îngrijorare de continuarea furnizării de arme și muniție către și prin Somalia din surse din afara țării, cu încălcarea embargoului asupra armelor, ceea ce subminează grav pacea, securitatea și eforturile politice de reconciliere națională din Somalia,

reiterându-și cererea adresată tuturor statelor și altor actori să respecte scrupulos embargoul asupra armelor, insistă ca toate statele, în special cele din regiune, să nu se amestece în afacerile interne ale Somaliei. Asemenea imixțiuni nu fac altceva decât să destabilizeze suplimentar Somalia, contribuind la un climat de teamă și având un impact negativ asupra drepturilor omului, putând periclita suveranitatea, integritatea teritorială, independența politică și unitatea Somaliei,

subliniind rolul Autorității Interguvernamentale de Dezvoltare (AIGD), în special al statelor de pe linia frontului (Djibouti, Etiopia și Kenya) în instaurarea unei păci durabile în Somalia și exprimându-și sprijinul și dorința ca planurile pentru Conferința de Reconciliere Națională pentru Somalia, care urmează să fie organizată la Nairobi, să avanseze de urgență, cu implicarea pragmatică și orientată către rezultate a statelor de pe linia frontului,

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

salutând raportul secretarului general de pe 27 iunie 2002 (S/2002/709) și raportul echipei de experți numite de secretarul general (S/2002/722), care detaliază resursele și expertiza necesare unei comisii de experți pentru a oferi informații independente privind încălcările și pentru îmbunătățirea aplicării embargoului asupra armelor, conform Rezoluției nr. 1.407 (2002), acționând în temeiul cap. VII din Carta Organizației Națiunilor Unite:

1. subliniază că embargoul asupra armelor din Somalia interzice finanțarea oricăror achiziții și livrări de arme și echipament militar;

2. hotărăște că embargoul asupra armelor interzice furnizarea directă sau indirectă către Somalia de consiliere tehnică, asistență financiară sau de altă natură și de instruire privind activitățile militare;

3. cere secretarului general să înființeze, în termen de o lună de la data adoptării prezentei rezoluții, prin consultarea comitetului înființat prin Rezoluția nr. 751 (1992) din 24 aprilie 1992 (denumit în prezenta rezoluție *Comitetul*), o comisie de experți alcătuită din 3 membri, care să aibă sediul la Nairobi, pe o perioadă de 6 luni, pentru a oferi informații independente privind încălcările embargoului și ca un pas înainte către aplicarea și întărirea embargoului, având următorul mandat:

— investigarea încălcărilor embargoului privind accesul în Somalia pe uscat, prin aer și pe mare, în special prin urmărirea oricăror surse care ar putea oferi informații legate de încălcări ale embargoului, inclusiv statele relevante, organizațiile interguvernamentale și instituțiile de cooperare pentru aplicarea dreptului internațional, organizațiile neguvernamentale, instituțiile și intermediarii financiari, alte agenții de brokeraj, companiile și autoritățile de aviație civilă, membrii guvernului național de tranziție, autoritățile locale, liderii politici și tradiționali, societatea civilă și comunitatea de afaceri;

— oferirea de informații detaliate din domenii de competență relevante legate de încălcări ale embargoului și privind măsurile pentru aplicarea și întărirea embargoului asupra armelor sub diversele sale aspecte;

— realizarea de cercetare de teren, dacă este posibil, în Somalia, în statele care se învecinează cu Somalia și în alte state, după necesitate;

— evaluarea capacității statelor din regiune să implementeze în totalitate embargoul asupra armelor, inclusiv printr-o verificare a regimului vămilor naționale și al controalelor la frontieră;

— oferirea de recomandări privind posibile măsuri practice pentru aplicarea și întărirea embargoului asupra armelor;

4. cere în continuare secretarului general să se asigure că această comisie de experți are la dispoziție și poate avea acces la suficientă expertiză în domeniile armamentului, finanțării acestuia, aviației civile, transportului maritim, afacerilor regionale, inclusiv la cunoștințe specializate despre Somalia, potrivit necesităților de resurse, aranjamentelor administrative și financiare rezumate în raportul echipei de experți potrivit Rezoluției nr. 1.407 (2002);

5. cere Comisiei de experți ca, în activitatea sa, conform mandatului său, să ia pe deplin în considerare recomandările din raportul echipei de experți conform Rezoluției nr. 1.407 (2002), inclusiv privind mijloacele de cooperare, metodologia și chestiunile legate de întărirea embargoului asupra armelor;

6. cere tuturor statelor, guvernului național de tranziție și autorităților locale din Somalia să coopereze pe deplin cu Comisia de experți în timpul căutării de informații de către aceasta potrivit prezentei rezoluții, inclusiv prin facilitarea vizitării locațiilor și actorilor implicați și prin oferirea unui acces total la oficialii și documentele guvernamentale, conform cererilor Comisiei de experți;

7. cere din nou tuturor statelor, în special celor din regiune, să ofere Comitetului toate informațiile disponibile privind încălcări ale embargoului asupra armelor;

8. îndeamnă toate celelalte persoane și entități contactate de Comisia de experți să coopereze pe deplin prin furnizarea de informații relevante și facilitarea investigațiilor sale, inclusiv liderii politici și tradiționali, membrii societății civile și ai comunității de afaceri, instituțiile și intermediarii financiari, alte agenții de brokeraj, companiile și autoritățile de aviație civilă, organizațiile neguvernamentale, organizațiile interguvernamentale și instituțiile de cooperare pentru aplicarea dreptului internațional;

9. cere Comisiei de experți să notifice Consiliului de Securitate, prin Comitet, orice lipsă de cooperare din partea statelor, autorităților, persoanelor și entităților menționate în paragrafele 6 și 8;

10. cere în continuare Comisiei de experți să ofere informații președintelui Comitetului pentru a-și prezenta misiunea în regiune, eveniment programat pentru octombrie 2002, și să prezinte Consiliului de Securitate, prin Comitet, o informare orală în noiembrie 2002;

11. cere Comisiei de experți să prezinte Consiliului de Securitate, prin Comitet, un raport final la sfârșitul perioadei mandatate pentru a fi analizat de acesta;

12. cere președintelui Comitetului ca, în termen de două săptămâni de la primirea raportului Comisiei de experți, să îl înainteze Consiliului de Securitate pentru a fi analizat;

13. își exprimă hotărârea de a lua în considerare raportul Comisiei de experți și orice propunere relevantă de acțiune ulterioară, precum și recomandările privind posibile măsuri practice vizând întărirea embargoului asupra armelor;

14. cere secretarului general ca în următorul său raport, programat pe 31 octombrie 2002, să includă informații de ultimă oră privind:

— acțiunile întreprinse în vederea coordonării inițiativelor de consolidare a păcii aflate în derulare și pentru dezvoltarea lor treptată, precum și informații privind acțiunile preliminare întreprinse pe teren în vederea pregătirii unei misiuni de consolidare a păcii, odată ce condițiile de securitate o vor permite, potrivit declarației președintelui din 28 martie 2002;

— asistența tehnică și cooperarea oferite pentru a mări capacitatea administrativă și judiciară pe întreg teritoriul Somaliei, pentru a contribui la monitorizarea și aplicarea pe deplin a embargoului asupra armelor, conform declarației președintelui de pe 28 martie 2002 și Rezoluției nr. 1.407 (2002);

— prezentarea de rapoarte de către state Comitetului privind măsurile adoptate pentru a asigura implementarea deplină și eficientă a embargoului asupra armelor, conform Rezoluției nr. 1.407 (2002);

15. cere în continuare secretarului general să invite statele membre să contribuie la Trustul Fondului Organizației Națiunilor Unite pentru Consolidarea Păcii în Somalia, salutând contribuțiile deja făcute, și să asigure coordonarea adecvată a agențiilor Organizației Națiunilor Unite implicate, în vederea implementării sarcinilor ce trebuie îndeplinite conform declarației președintelui din 28 martie 2002;

16. solicită statelor membre să contribuie la activitățile Organizației Națiunilor Unite vizând sprijinul acordat Somaliei, inclusiv Apelul interagenției consolidat pentru 2002;

17. hotărăște să rămână activ sesizat cu această chestiune.

REZOLUȚIA Nr. 1.801 (2008)**adoptată de Consiliul de Securitate în cadrul celei de-a 5.842-a întruniri, la 20 februarie 2008**

Consiliul de Securitate,

amintind rezoluțiile sale anterioare referitoare la situația din Somalia, mai ales Rezoluția sa nr. 733 (1992), Rezoluția sa nr. 1.356 (2001), Rezoluția sa nr. 1.425 (2002), Rezoluția sa nr. 1.725 (2006), Rezoluția sa nr. 1.744 (2007), Rezoluția sa nr. 1.744 (2007) și Rezoluția sa nr. 1.772 (2007), precum și declarațiile președintelui Consiliului, în special cele din 13 iulie 2006 (S/PRST/2006/31), 22 decembrie 2006 (S/PRST/2006/59), 30 aprilie 2007 (S/PRST/2007/13), 14 iunie 2007 (S/PRST/2007/19) și 19 decembrie 2007 (S/PRST/2007/49),

reafirmându-și respectul pentru suveranitatea, integritatea teritorială, independența politică și unitatea Somaliei, reiterându-și angajamentul cu privire la o rezolvare completă și durabilă a situației din Somalia prin Carta Federală de Tranziție și subliniind importanța existenței unor instituții cu o largă reprezentare, instituite printr-un proces politic integrator, așa cum prevede Carta Federală de Tranziție, și reiterându-și sprijinul pentru instituțiile federale de tranziție ale Somaliei,

salutând numirea de către președintele Yusuf a primului ministru Nur „Adde” Hassan Hussein, numirea ulterioară a unui nou cabinet al guvernului federal de tranziție și mutarea guvernului federal de tranziție la Mogadishu,

elogiind activitatea Reprezentantului Special al Secretarului General (RSSG), domnul Ahmedou Ould-Abdallah, și afirmându-și sprijinul ferm acordat eforturilor sale,

subliniind importanța instaurării și menținerii stabilității și securității pe întreg teritoriul Somaliei și accentuând importanța dezarmării, demobilizării și reintegrării miliției și foștilor combatanți din Somalia,

condamnând toate actele de violență și extremism din Somalia și exprimându-și îngrijorarea privind continuarea violențelor în Somalia,

subliniind îngrijorarea sa față de agravarea pirateriei pe lângă coasta somaleză, fenomen descris în paragraful 22 al raportului secretarului general și amintind de comunicatul comun al Organizației Maritime Internaționale și al Programului Alimentar Mondial din 10 iulie 2007,

reiterându-și aprecierea față de eforturile comunității internaționale, în special cele ale Uniunii Africane, precum și cele ale Ligii Statelor Arabe, ale Autorității Interguvernamentale pentru Dezvoltare și ale Uniunii Europene, de a promova pacea, stabilitatea și reconcilierea în Somalia și salutând continuarea angajamentului acestora,

salutând comunicatul Consiliului pentru Pace și Securitate al Uniunii Africane din 18 ianuarie 2008, care afirmă că Uniunea Africană va prelungi mandatul misiunii sale în Somalia (AMISOM) pentru încă 6 luni,

subliniind contribuția pe care AMISON și contingentele sale din Uganda și Burundi o au la instaurarea stabilității și păcii durabile în Somalia, inclusiv importantele eforturi ale forțelor ugandeze vizând furnizarea de asistență medicală cetățenilor somalezi, condamnând orice ostilitate față de aceștia și îndemnând toate părțile din Somalia și din regiune să sprijine și să coopereze cu AMISON,

salutând angajamentul susținut al Guvernului Ugandei de a sprijini eforturile AMISON în ultimul an și implicarea recentă a Guvernului din Burundi,

luând notă de Raportul secretarului general privind Somalia din 7 noiembrie 2007 (S/2007/658), în special paragraful 32, și exprimându-și aprecierea față de sprijinirea AMISON de către acesta,

subliniind că mobilizarea totală a AMISON va facilita retragerea completă a altor forțe străine din Somalia și va crea condițiile necesare păcii și stabilității durabile în Somalia,

observând că acel comunicat al Consiliului pentru Pace și Securitate al Uniunii Africane din 18 ianuarie 2008 cere Organizației Națiunilor Unite să trimită o operațiune de menținere a păcii în Somalia, care să sprijine stabilizarea pe termen lung și refacerea după conflict a țării,

amintind cererea sa din Declarația sa din 19 decembrie 2007 (S/PRST/2007/49) ca secretarul general să raporteze Consiliului de Securitate privind elaborarea unor planuri de urgență vizând posibila mobilizare a unei operațiuni de menținere a păcii a Organizației Națiunilor Unite care să succedă AMISON, așa cum prevede Rezoluția nr. 1772 (2007),

hotărând că situația din Somalia continuă să constituie o amenințare la adresa păcii și securității internaționale din regiune, acționând în temeiul cap. VII din Carta Organizației Națiunilor Unite:

1. hotărăște să înnoiască autorizația acordată statelor membre ale Uniunii Africane de a menține, pentru încă 6 luni, o misiune în Somalia, care va fi autorizată să adopte toate măsurile necesare pentru a îndeplini mandatul prevăzut în paragraful 9 al Rezoluției nr. 1.772 (2007) și subliniază, în special, că AMISON este autorizată să adopte toate măsurile necesare pentru asigurarea securității infrastructurii-cheie și să contribuie, după necesitate și potrivit capacităților sale, la crearea condițiilor de securitate necesare oferirii de asistență umanitară;

2. afirmă că prevederile paragrafelor 11 și 12 ale Rezoluției nr. 1.772 (2007) se vor aplica în continuare misiunii menționate în paragraful 1;

3. îndeamnă statele membre ale Uniunii Africane să contribuie la AMISON pentru a facilita retragerea completă a altor forțe străine din Somalia și pentru crearea condițiilor necesare păcii și stabilității durabile în Somalia;

4. îndeamnă statele membre să furnizeze resurse financiare, personal, echipament și servicii pentru mobilizarea totală a AMISON;

5. își reafirmă intenția de a lua măsuri împotriva celor care încearcă să împiedice sau să blocheze procesul politic pașnic, împotriva celor care amenință prin forță instituțiile federale de tranziție sau AMISON ori a celor care întreprind acțiuni care subminează stabilitatea în Somalia sau în regiune;

6. așteaptă cu nerăbdare raportul apropiat al secretarului general, planificat pe 10 martie 2008, privind inclusiv opțiunile specifice vizând întărirea capacității Oficiului Politic al Organizației Națiunilor Unite (OPONU) de a sprijini în continuare mobilizarea totală a AMISON și de a pregăti o posibilă mobilizare a unei forțe de menținere a păcii a Organizației Națiunilor Unite care va succeda AMISON și își afirmă intenția de a se întruni din nou, imediat după publicarea raportului, pentru a stabili ce acțiuni va întreprinde în continuare în lumina opțiunilor și recomandărilor conținute de acesta;

7. solicită secretarului general să continue și să își intensifice eforturile de a promova continuarea procesului politic, inclusiv al tuturor, și prin sprijinirea instituțiilor federale de tranziție în vederea realizării acestuia și a serviciilor oferite poporului somalez, precum și prin colaborarea cu comunitatea internațională, inclusiv Uniunea Africană, Liga Statelor Arabe, Autoritatea Interguvernamentală pentru Dezvoltare, Uniunea Europeană și Grupul Internațional de Contact privind Somalia și membrii acestuia;

8. cere tuturor organizațiilor internaționale și statelor membre să sprijine acțiunile RRSF vizând consolidarea securității și instaurarea unei păci totale și durabile în Somalia și le solicită acestora să acționeze permanent prin el, astfel încât să se ajungă la un efort unitar;

9. îndeamnă instituțiile federale de tranziție și toate părțile din Somalia să respecte concluziile Congresului de Reconciliere Națională (CRN) și să susțină continuarea procesului politic, inclusiv al tuturor de după momentul respectiv, implicându-i, până la urmă, pe toți cei interesați, inclusiv pe liderii politici, liderii de clan, liderii religioși, comunitatea de afaceri, pe reprezentanți ai societății civile, cum ar fi grupurile femeilor, și îi încurajează pe aceștia să se unească în vederea promovării unui asemenea dialog inclusiv;

10. salută eforturile guvernului federal de tranziție de a elabora un plan pentru implementarea concluziilor CRN, inclusiv pentru finalizarea procesului constituțional, și reiterează necesitatea unui acord vizând încetarea totală și de durată a ostilităților și a unui plan privind traseul critic pentru etapa rămasă din procesul de tranziție, incluzând alegeri libere și democratice în 2009, după cum prevede Carta Federală de Tranziție a Somaliei;

11. subliniază contribuția permanentă la pacea și securitatea din Somalia a embargoului asupra armelor impus prin Rezoluția nr. 733 (1992), extinsă și amendată de rezoluțiile ulterioare, cere ca toate statele membre, în special cele din regiune, să îl aplice în totalitate și își reiterează intenția de a analiza modalități de a-i spori eficiența;

12. încurajează statele membre ale căror vase și aeronave militare operează în apele internaționale și în spațiul aerian adiacent coastei Somaliei să urmărească toate incidentele de piraterie din aceste spații și să acționeze corespunzător pentru protejarea transporturilor comerciale, în special a transportării de ajutoare umanitare, de orice astfel de acte, conform dreptului internațional relevant, și salută contribuția Franței la protejarea convoaielor navale ale Programului Alimentar Mondial și sprijinul acordat acum de Danemarca în acest scop;

13. reafirmă Rezoluția sa anterioară nr. 1.325 (2000) privind femeile, pacea și securitatea, Rezoluția sa nr. 1.674 (2006) și Rezoluția sa nr. 1.738 (2006) privind protejarea civililor în conflictul armat și subliniază responsabilitatea tuturor părților și a grupărilor armate din Somalia de a adopta măsurile corespunzătoare pentru a apăra populația civilă din țară, conform dreptului umanitar internațional, drepturilor omului și dreptului privind refugiații, în special prin evitarea tuturor atacurilor fără discernământ asupra zonelor populate;

14. sprijină ferm și încurajează continuarea eforturilor umanitare în Somalia, amintește Rezoluția sa nr. 1.502 (2003) privind apărarea personalului umanitar și al Organizației Națiunilor Unite, solicită tuturor părților și grupărilor armate din Somalia să ia măsurile corespunzătoare pentru asigurarea siguranței și securității personalului umanitar și al AMISOM și să ofere acces rapid, sigur și neobstrucționat în vederea acordării de asistență umanitară tuturor celor care au nevoie de ea și îndeamnă țările din regiune să faciliteze oferirea de asistență umanitară pe uscat, prin aer sau prin porturile maritime;

15. reafirmă Rezoluția sa anterioară nr. 1.612 (2005) privind copiii și conflictele armate și amintește concluziile ulterioare ale Grupului de Lucru al Consiliului de Securitate privind Copiii în Conflictul Armat relevante pentru părțile din conflictul armat din Somalia (S/AC.51/2007/14);

16. hotărăște să rămână activ sesizat cu această chestiune.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București, C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 281554